

Celem dyskusji jest spojrzenie na powstające w ostatnich latach pomniki nie tylko od strony jakości artystycznej, ale też okoliczności ich powstawania. Ogłoszone konkursy często nie przynoszą satysfakcjonującego rezultatu, razi nieporadność, brak oryginalnej koncepcji. Wątpliwości budzą także pomniki powstające na konkretne zlecenie - kościoła, organizacji patriotycznych itd. Powstaje pytanie kto zawinił: brak warsztatu, zły gust zleceniodawcy, świadomość bezkarności w zaśmiecaniu przestrzeni publicznej, nieobecność mechanizmów właściwej selekcji i kontroli? Czy też patrząc szerzej - brak wzorców, odpowiedniego kształcenia w zakresie rzeźby monumentalnej, obojętność niewykształconej publiczności, brak skoordynowanej reakcji środowiska artystycznego i mieszkańców?

Oddział Krakowski SHS wielokrotnie wypowiadał się w tej kwestii. Jednak mecenat miejski omija zwykle środowiska opiniotwórcze i stawia pomniki bez konsultacji, na zasadzie faktów dokonanych. Te anachroniczne w formie i niezwykle kosztowne realizacje oburzają opinię publiczną, która okazuje się jednak za słaba, aby się tym działaniom przeciwstawić. Ponawiamy jednak pytanie: po co nam brzydkie i kosztowne pomniki? I co w zamian?

Dr Małgorzata Dąbrowska, historyczka sztuki i romanistka, absolwentka UJ. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się na zarządzaniu kulturą, marketingu w kulturze i sztuce, rzeźbie XIX i XX wieku. Obroniła z wyróżnieniem pracę doktorską *Polscy rzeźbiarze i Francja 1887-1918. Między wpływami francuskimi a poszukiwaniem stylu narodowego* na Uniwersytecie Paris X-Nanterre (1997). Jest autorką szeregu interdyscyplinarnych opracowań z zakresu zarządzania i sztuki, w tym publikacji *Instytucje sztuki współczesnej w Polsce i we Francji. Analiza porównawcza studiów przypadków*.

Dr Kazimierz S. Ożóg, historyk sztuki i historyk, absolwent KUL, autor m.in. książek *Miedziany Pielgrzym. Pomniki Jana Pawła II w Polsce w latach 1980-2005* (2007) oraz *Pomniki Lublina* (2014). Jego badania naukowe koncentrują się wokół: zjawisk związanych z rzeźbą współczesną (szczególnie polską), rzeźbą pomnikową i strukturami memoratywnymi w przestrzeni publicznej, sytuacjami na styku sztuka – patriotyzm. Od kilku lat intensywnie pracuje nad obszerną monografią dotyczącą pomników w Polsce po roku 1989. Pracuje w

Instytucie Sztuki Uniwersytetu Opolskiego.

Prof. Artur Tajber, artysta multimedialny, performer, od połowy lat 70. uprawia sztukę performance i pracuje w cyklach tematycznych, które nie mają warsztatowych - formalnych i technologicznych - ograniczeń; realizuje akcje artystyczne, materialne i wirtualne obiekty, instalacje, pisze o sztuce. Profesor ASP w Krakowie, założyciel, kierownik i twórca programu Międzywydziałowej Pracowni Intermediów ASP (2001-2007), następnie współtwórca i kierownik Katedry Intermediów na Wydziale Rzeźby (2007-2012). Obecnie, po utworzeniu w roku 2012 Wydziału Intermediów, pełni funkcję jego dziekana.